

የጳግዚኣብሔር

መልስ

ላልተመለሱ ጥያቄዎቻችን

መስከረም 1991

SEPTEMBER 1998

ከዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

ይህን መጽሐፍ
ያለ ደራሲው ፈቃድ
ማባዛት ወይም ማሳተም
በሕግ የተከለከለ ነው።

©Copyright Alemu Beeftu, September, 1998.

All rights reserved

Printed in the U.S.A.

ማውጫ

	ገጽ
መቅደም -----	6
መግቢያ -----	8
ክፍል አንድ- መልስ ማግኘት ያለባቸው ጥያቄዎች	
1. የሕይወት ጥያቄዎች-----	11
2. ያልተመሰሉ ጥያቄዎች የሚያስከትሉት ችግሮች-----	16
3. የዕንባቆም ጥያቄዎች-----	28
ክፍል ሁለት - የእግዚአብሔር መልሶች	
4. ዓላማዬን ተረዳ -----	31
5. የተገለጸውን ፈቃዴን አድርግ -----	47
6. ጠብቀኝ -----	53
7. ጠበቃ አትሁን-----	62
8. በእምነት ኑር-----	71
9. አንተን እለውጥሃለሁ-----	75
10. ያለ ምልክት ተአምራትን እሠራለሁ--	82

ክፍል ሦስት - የእግዚአብሔር መልስ ውጤቶች

11. የመልሱ ውጤቶች	97
◆ ታላቅነቱን መረዳት	97
◆ ቅዱስ ፍርሃት	98
◆ የጸሎት ሕይወት	98
◆ ዝማሬ	99
◆ ክብሩን ማየት	101
◆ ምስጋና	104
◆ ኃይሉን ማወቅ	104
◆ ማስተዋል	105
◆ ማዳኑን መገንዘብ	106
◆ ድምጹን መስማት	106
◆ ውሳኔ	107
◆ ጥሪን መፈጸም	114
12. የማጠቃለያ ሃሳብ	116

ምስጋና

ለሕይወት ጥያቄዎች ሁሉ መልስ በመሆን በየቀኑ በአዲስ ምህረት ለሚያኖረኝ ጌታዬ ታላቅ የምስጋናን መስዋዕት አቀርብለታለሁ።

በተጨማሪም ይህን መጽሐፍ በትጋት ታይፕ ከማድረግም በላይ መልካም አስተያየት በመስጠት ታላቅ አገልግሎት ለሰጠችኝ ለባለቤቴ ለወ/ሮ ገነት ያዕቆብ ጌታ ይባርክሽልላት እወዳለሁ። አንብበው በጣም ጠቃሚ የሆነ ሃሳባቸውን ለሰጡኝ ለአቶ ጠዓመ ደስታ፣ ለአቶ የኋላሸት ካሣ፣ ለአቶ ሲሳይ ደሳለኝ፣ ለወ/ት ጥሩወርቅ መስፍን፣ ለአቶ ጴጥሮስ አሰፋና ለአቶ እንዳልካቸው ሳህሌ ጌታ እጅግ አብዝቶ ይባርካችሁ እያልኩ ምስጋናዬን አቀርብላቸዋለሁ።

መቅድም

የሰው ልጅ በቴክኖሎጂ እያደገ በስልጣኔም እየመጠቀ ባለበት በአሁኑ ዘመን ችግሮችና ጥያቄዎችም የዚያን ያህል እየተወሳሰቡ መሆናቸው አሌ የማንለው ሃቅ ነው። ነቢዩ ዕንባቆም በዘመኑ የነበረው ኃጢአት፣ ግፍና የፍትህ እጦት በዓይኖቹ እየተመለከተ “የማትሰማው እስከ መቼ ነው?” እያለ በእግዚአብሔር ላይ ማማረር ጀምሮ ነበር። ሆኖም በዚህ ሁሉ ውስጥ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ እንዳለና ጻድቅም በእምነት መመላለስ እንዳለበት ተረዳ። ዛሬም በተለያዩ ግላዊና ብሎም ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሃገራዊ ማለትም ኢኮኖሚያዊ፣ ማህበራዊና ፖለቲካዊ ጥያቄዎች ተሞልተን ከእግዚአብሔር ጋር የምንሟገት ልንኖር እንደምንችል አልጠራጠርም። አሁንም ግን ብዙ የማይገባን ነገር ያለ ቢመስልም በእኛና በሰዎች ላይ በሚሆነው ነገር ላይ ከማተኮር በዙፋኑ ላይ ያለውን እግዚአብሔርን ልናይ ይገባናል።

ዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ በዚህ መጽሐፍ የሰው ልጅ የልቡን ጥያቄ ከእግዚአብሔር ሃሳብና ዓላማ ጋር ማየት ካልቻለ ተፈላጊ ወዳልሆነ የሕይወት ቀውስና አደገኛ ወደ ሆኖ ተስፋ መቁረጥ ሊገባ እንደሚችል በዝርዝር ካተተ በኋላ ከዚህ መሰል ሕይወት ሊወጣ የሚችልበትን መንገድና የእግዚአብሔርን ግልጽ ሃሳብ በስፋት አብራርቷል።

መጽሐፉን አንብቦን ስንጨርስ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ተረድተን በእምነት በእርጋታና በማረፍ ልንመላለስ እንደሚገባን ሰፊ ትምህርት እናገኛለን።

አቶ ጠዓመ ደስታ

በየዕለቱ መልስ የሌላቸው የሕይወት ጥያቄዎች እየበዙ ይሄዳሉ፤ መልስ ያጡ ጥያቄዎችና መላሽ ያጡ ጠያቂዎች መሆንም የሰውን ሕይወት ከሚያጨልሙ ምክንያቶች ዋናዎቹ ናቸው። ወንድማችን ዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ለጥያቄአችን ሁሉ መልስ እንዳለው ችሎታውን አሳይቶናል። ሃሳቡ በጎ እንደሆነ አሳስቦናል፤ በትዕግሥት ጠብቀን መልሱን በደስታና በእምነት ብንቀበለው እንደምንባረክበት አረጋግጦልናል።

ወንድማችን የጻፈው የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት በማድረግ እንደ ተለመደው ዝርዝርና ፍልቅቅ አድርጎ ስለሆነ ለምናነበው ሁሉ ባርኮትና መልስ እንደሚሆንልን አምናለሁ።

አቶ እንዳልካቸው ሳህሌ

መ ግ ቢ ያ

እግዚአብሔር እርሱ ከፈጠራቸውና በልጁ ካዳናቸው ሰዎች ሁሉ ጋር ኅብረትን የሚፈልግ አምላክ ነው። የዚህ ኅብረት ወይም እንድነት መሠረቱ ንግግር ነው። እግዚአብሔር ከልጆቹ ጋር ይነጋገራል፤ ጥያቄን ይጠይቃል፤ ጥያቄያቸውንም ይመልሳል። እግዚአብሔር የልጆቹን ጥያቄ ለመመለስ እውቀትና ኃይል ወይም ችሎታ ብቻ ሳይሆን ታላቅ ፍላጎትም ያለው ጌታ ነው። ይህም ስለሆነ ከልብ በቅንነት የሚመጣውን የማንንም ጥያቄ አይንቅም አይፈራምም። እግዚአብሔር በፍቅሩና በምህረቱ የጠየቅነውን ብቻ ሳይሆን ያልጠየቅነውንም ጥያቄዎች የሚመልስ አባታችን ነው። ይህን ከተረዳን ዘንድ ያሉንን ጥያቄዎች ሁሉ ይዘን በእምነትና በአክብሮት ወደ እርሱ መሄድ አይከብደንም።

መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመለከት እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ልጆቹን ጥያቄ ሲጠይቃቸውና ጥያቄያቸውንም ሲመልስ እናስተውላለን። የመጽሐፉም ዓይተኛ ዓላማ ይህንን እውነት ለማሳየት ነው። መጽሐፉ የተመሠረተው በነቢዩ ዕንባቆም ጥያቄዎችና በእግዚአብሔር መልስ ላይ ነው። ይህ መጽሐፍ የትንቢተ ዕንባቆም መጽሐፍ ጥቅስ በጥቅስ ማብራሪያ ሳይሆን በትንቢተ ዕንባቆም ውስጥ ያለውን ትምህርት ከወቅታዊ ሁኔታዎች ጋር በማገናኘብ ለሕይወታችን

መመሪያን ሊሰጡን የሚችሉትን ዋና ዋና ነጥቦች ማብራራት ነው። የመጽሐፉ ዋና ትኩረት አልተመለሱልንም ለምንላቸው ጥያቄዎች የእግዚአብሔር መልስ ምን ዓይነት እንደሆነ ከነቢዩ ዕንባቆም ሕይወትና ከመጽሐፉ ሃሳብ ጋር በማነጻጸር ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ዕድገት በጣም አስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን ለመጠቀም ነው። በተጨማሪ ይህ መጽሐፍ በጥሪያችን ውስጥ ጨክነን በመቆየት ለጥያቄዎቻችን መልስ ማግኘት ብቻ ሳይሆን ዘለቄታ ያለውን የአገልግሎት ሕይወትና በረከቶችን በዝርዝር ያመለክታል።

በአጠቃላይ በመጽሐፉ ላይ ትኩረት የተሰጣቸው ሃሳቦች፡-

- ❖ ያልተመለሱ ጥያቄዎች የሚያስከትሉት ችግር
- ❖ የእግዚአብሔር መልስ ለጥያቄዎቻችን ምን እንደ ሆነ
- ❖ የእግዚአብሔር መልስ ለሕይወታችን የሚያመጣው በረከት ናቸው።

አንባቢው አስቀድሞ ትንቢተ ዕንባቆምን ቢያነብ ብዙ በረከቶችን እንደሚያገኝ አምናለሁ።

ዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

ክፍል አንድ

መልስ ማግኘት

ያለባቸው ጥያቄዎች

ምዕራፍ 1

የሕይወት ጥያቄዎች

እግዚአብሔር ለሰዎች ከሰጣቸው ታላላቅ በረከቶች አንዱ በአእምሮ ማሰብ፣ መመራመርና ጥያቄ መጠየቅን መቻሉ ነው። ሁለት መመለስ ካለባቸው ጥያቄዎች አንዱ የሕይወት ጥያቄ ሲሆን ሁለተኛው የኑሮ ጥያቄ ነው። የዚህ መጽሐፍ ትኩረት በኑሮ ጥያቄ ላይ ቢሆንም ከሁሉም በፊት ለሕይወት ጥያቄ መልስ ማግኘት አስፈላጊ ነው። ይህንን ጸጋ እየለመደ የሚሄድ ግለሰብ በፍጹም እርካታ ለእግዚአብሔር ክብር መኖር የሚችለው መሠረታዊ የሕይወት ጥያቄዎች ሲመለሱለት ነው። በየትም ሥፍራና በምንም ዓይነት የኑሮ ደረጃ ይኑር፤ ሰው ሆኖ የተወለደ ሥጋ ለባሽ ሁሉ መልስ ሊያገኝለት የሚገባ የሕይወት ጥያቄ አለው። ይህም ጥያቄ “ከሞት በኋላ የት እገባለሁ እንዴትስ እኖራለሁ?” የሚል ነው። በእርግጥ ይህ ጥያቄ በዚህ ዓለም በተሳካ ሁኔታ ለመኖር ሰው ከሚጠይቃቸው ጥያቄዎች ሁሉ ይልቅ ቅድሚያ ማግኘት አለበት። የሕይወት ጥያቄ ብንወድም ባንወድም ያለ እኛ ፈቃድ መምጣቱ የታወቀ ነው። ሞት መጥቶ በራችንን የሚያንኳኳው ማንንም አማካሪ አይደለም። ከመጠየቃችን በፊት ግን መልስ ብናገኝ ታላቅ

እረፍት ከመሆኑም በላይ ለሌሎች የኑሮ ጥያቄዎችም መልስ በር ይከፍታል። ወደ ሌሎች የሕይወት ጥያቄዎች ከማለፋችን በፊት እግዚአብሔር ለዘላለማዊ የሕይወት ጥያቄ መልሱ ምን እንደ ሆነ በአጭሩ መግለጽ አስፈላጊ ነው።

አንደኛ/ የኃጢአት ቅጣት ምንድን ነው? “የኃጢአት ደሞዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።” (ሮሜ 6:23) ይህ የኃጢአት ቅጣት ለኃጢአተኞች ሁሉ ነው። “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤” (ሮሜ 3:23) ይህ ቅጣት የዘላለም ሞት ወይም ሲኦል ነው። ከዚህም በላይ “ዳሩ ግን የሚፈሩና የማያምኑ የርኩሳንም የነፍስ ገዳዮችም የሴሰኞችም የአስማተኞችም ጣዖትንም የሚያመልኩ የሐሰተኞችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው፤ ይኸውም ሁለተኛ ሞት ነው።” (ራእይ 21:8) ተብሎ ተጽፏል። ይህ ፍርድ ኃጢአተኛውን ሁሉ የሚጠብቅ ፍርድ ነው። ጾታን፣ የትምህርት ደረጃን፣ የኑሮ ደረጃን፣ የሃይማኖትን ዓይነት አይለይም። “ለሰዎች አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፤...” (ዕብ. 9:27) ተብሎ ተጽፎአልና።

ሁለተኛ/ ከኃጢአት ቅጣት ማምለጫ አለ ወይ? አዎን አለ። እግዚአብሔር ከዚህ የማምለጫ መንገድ አዘጋጅቶአል። ለዚህ መልስ ሥጋን ለብሶ ከድንግል ማርያም ተወልዶ፣ ያለ ኃጢአት በምድር ሰላሳ ሦስት ዓመታት ያህል ኖሮ

ለሕይወት ጥያቄ መልስ ለመሆን በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ደሙን አፍስሶ፣ ተቀብሮ፣ በሦስተኛው ቀን መቃብርን ፈነቃቅሎ የተነሣ፤ ከዚያም ወደ አብ ያረገ፣ ዛሬም በአብ ቀኝ ተቀምጦ ወደ እርሱ ለሚመጡት የሚማልድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

ሦስተኛ/ የትኛው መንገድ ነው ወደ ደህንነት የሚያደርሰው? ከክርስቶስ ኢየሱስ በስተቀር ሌላ አዳኝም መንገድም የለም። ሌላ መንገድም ሌላ ኃይማኖትም የለም። “ኢየሱስም፡- እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።” (ዮሐ. 14:6) ብሎአል።

አራተኛ/ እንዴት እድናለሁ? ይህ ከእግዚአብሔር መልስ እንዲሆን የተሰጠውን ክርስቶስ ኢየሱስን በንስሃና በእምነት ወደ ሕይወትህ እንዲመጣ ብትጋብዘው ኃጢአትህን በደሙ አጥቦ፣ ልጁ ያደርግሃል። “ለተቀበሉት ሁሉ ግን፡ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤” (ዮሐ. 1:12)

አምስተኛ/ መዳኔን እንዴት አውቃለሁ? እርሱን የሕይወትህ አዳኝ፣ የኑሮህ ጓደኛ ካደረግህ ዛሬውኑ የዘላለም ሕይወት ዋስትና ይኖርሃል። ከፍርድና ከኩነኔ ነፃ ትሆናለህ። “እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም።” (ሮሜ 8:1)

ሰድስተኛ/ የሕይወት ሰላም ከየት ይመጣል? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝ ለተቀበሉት ሰላምን ይሰጣቸዋል። እርሱ የሰላም አለቃ ነው። በእግዚአብሔር እረኝነት ሥር ዘመንህን በሰላምና በእረፍት መኖር ትችላለህ። እርሱ የሕይወት ሰላም ነው። የኑሮም ትርጉም ነው። የበረከት ሁሉ ምንጭ ነው። “ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።” (ዮሐ. 10:10)

ሰባተኛ/ ለጥያቄዎቼ መልስ ከየት አገኛለሁ? የሕይወትህን ጥያቄዎች ሁሉ እንደ ልጁ ቀርበህ መጠየቅ ትችላለህ። እርሱ መልስ መስጠት ብቻ ሳይሆን ለማንኛውም የሕይወት፣ የኑሮ፣ የኢኮኖሚ፣ የፖለቲካ፣ የግል፣ የቤተሰብ፣ የአገር ወዘተ... ጥያቄ እራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መልስ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው ለጥያቄዎች መልስ ለመስጠት አይደለም ነገር ግን መልስ ለመሆን ነው። በጌታ ውስጥ ሆነን ለምንጠይቃቸው ጥያቄዎች ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በቂ መልስ ይሰጠናል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በግል ውሳኔ ጌታህና የሕይወትህ አዳኝ እንዲሆን ካልፈቀድክለት ይህንን ጽሁፍ ማንበብ ከመቀጠልህ በፊት ጥቂት ደቂቃዎች ወስደህ ጌታን ወደ ሕይወትህ ጋብዘው፤ እርሱም ይመልስልሃል። “የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና።” (ሮሜ 10:13) የጌታ ልጅ

ከሆንክ ደግሞ ጌታ ለትልቁ የሕይወት ጥያቄ መልስ ስለሆነልህ አመስግነው።

ምዕራፍ 2

ያልተመለሱ ጥያቄዎች የሚያስከትሉት ችግሮች

ከመሠረታዊ የሕይወት ጥያቄ በኋላ ሌሎች በሁለተኛ ደረጃ የምንመለከታቸው አጠቃላይ የኑሮ ጥያቄዎች መልስ ማግኘት አለባቸው። ነቢዩ ዕንባቆም እግዚአብሔርን ብዙ ጥያቄዎችን ጠየቀ። ነቢዩ ከጠየቃቸው ጥያቄዎች ውስጥ የሚከተሉት ይገኙበታል። (ዕንባ. 1:2-3፣ 12-13፣ 17) ዕለታዊ የሕይወት ጥያቄዎች ካልተመለሱ በርካታ ችግሮች ሊከሰቱ ይችላሉ። ከእነዚህም መካከል።

1. ሕይወት ይረበሻል።

በሕይወቱ ውስጥ ጥያቄ ያለ ሰው ሕይወቱ ይረበሻል። ጸጥታ ያጣል። ከውስጡ ለሚነሱት ጥያቄዎች መልስን አለማግኘት ስለሚረብሸው ብስጩ ይሆናል። ያልተመለሱት ጥያቄዎች ሳያስበው በአእምሮው ውስጥ ብቅ ስለሚሉ አንድ ነገር እንደ ረሳ ሰው ቅር ቅር ይለውና መረጋጋት ያቅተዋል።

2. እረፍት ያሳጣል።

ያልተመለሱ ጥያቄዎች ከመረበሽም አልፈው እረፍት የሚነሱን ጊዜ ጥቂት አይደለም። አልተመለሱልንም የምንላቸውን ጥያቄዎች ለምን እንዳልተመለሱ ስናስብና ስናሰላስል መበሳጨት እንጀምራለን። ሰው ብስጩ መሆን ከጀመረ ስለ መብቱ መቆርቆር ይጀምራል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ልክ እንደ ቃየን ክፋት በደጁ ማድባት ትጀምራለች። በዚህ ዘፍ. 4:6-7 ያለው ቃል የሚለው “እግዚአብሔርም ቃየንን አለው፡- ለምን ተናደድህ? ለምንስ ፊትህ ጠቆረ? መልካም ብታደርግ ፊትህ የሚበራ አይደለምን? መልካም ባታደርግ ግን ኃጢአት በደጅህ ታደባለች፤ ፈቃድዋም ወደ አንተ ነው፤ አንተ ግን በእርስዋ ንገሥባት።” ነው። ቃየንን እስከዚህ ድረስ ያደረሰው “እግዚአብሔር የወንድሜን መስዋእት ሲቀበል የእኔን ለምን አልተቀበለም?” በሚል የጥያቄ መንፈስ ተነሳስቶ ነበር። ይህ ሲሆን ሳይታወቅ ክፋት በውስጣችን ቦታ እየያዘ ስለሚሄድ የጸጥታ ሕይወታችን ይደፈርሳል። በጌታ ቃል “ክፉዎች ግን እንደሚንቀሳቀስ ባሕር ናቸው፤ ጸጥ ይል ዘንድ አይችልምና፤ ውኆቹም ጭቃና ጉድፍ ያወጣሉና። ለክፉዎች ሰላም የላቸውም ይላል አምላኬ።” (ኢሳ. 57:20-21፣ 48:22) ተብሎ የተጻፈው ለዚህ ነው።

3. እርካታን ይከለክላል።

እርካታ ወደ ጸጥታ ሕይወት ይመራል። ያልተመለሱ ጥያቄዎች ሕሊናን ስለሚከነክኑ ጸጥታን ማደፍረስ ብቻ ሳይሆን የሕይወትን እርካታ ይቀንሳሉ። ክርስቲያን እንኳን ሆነው በምንም የማይረኩ ሰዎች አሉ። በሥራቸው አይረኩም። አገልግሎት አያረካቸውም። ባላቸው የጸጋ ስጦታ አይረኩም። በቤተክርስቲያናቸው አይረኩም። ሁልጊዜ የሚፈልጉት የሌላቸውን ወይም ጎደለ ብለው የሚያስቡትን ብቻ ነው። ለጥያቄአቸው መልስ የሚፈልጉት ትክክለኛ ባልሆነ ቦታ ነው። “ሁለት ሰዎች የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ወደ እነርሱ ቀረቡ፤ ፈርተው ፈታቸውን ወደ ምድር አቀርቅረው ሳሉ፤ እንዲህ አሉአቸው፡- ሕያውን ከሙታን መካከል ስለ ምን ትፈልጋላችሁ? ተነስቶአል እንጂ በዚህ የለም።” (ሉቃ. 24:5) ይህ ክፍል የሚተርክልን ደቀመዛሙርት ሕያው የሆነውን ጌታ በሙታን መቃብር ውስጥ ለመፈለግ የሄዱት የተነገራቸውን ስላላመኑና የማይሆን ቦታ ሄደው መፈለጋቸውን ነበር። ከጌታ የተሰጠውን የማያምን ሰው እንዲሁ ነው። ለሕይወቱ ጥያቄና እርካታ ኢየሱስ መልስ መሆኑን አምኖ መቀበል ስለሚያስችግረው መልስን በማይሆን ቦታ ውስጥ ሲፈልግ ይገኛል። እዚያም ምንም ስለማያገኝና ነገሮች ባዶ ስለሚሆኑበት ይበሳጫል። እርካታውም በጣም እየቀነሰ ይሄዳል።

4. ስሜትን ተለዋዋጭ ያደርጋል።

በሕይወቱ ውስጥ ያልተመለሱ ጥያቄዎችና ያልተፈቱ ቅራኔዎች ያሉት ሰው ስሜቱ በቀላሉ ይለዋወጥበታል። ዛሬ ደስተኛ ሆኖ በጣም ሰላምታ ከሰጠ ሌላ ቀን ደግሞ ያለ ምንም በቂ ምክንያት ዝም ይላል፤ ካልሆነም ያኮርፋል። ይህ ዓይነቱ ነገር በጊዜ ካልተፈታ እያደገ ከሄደ ብስጩ ያደርገዋል። ከዚያም አልፎ ተስፋ ወደ መቁረጥም የሚመራበት ጊዜ አለ። ሰዎች በዚህ ዓይነት ሁኔታ ላይ መኖር ሲጀምሩ በእውነት ላይ ሳይሆን በስሜት ላይ ስለሚመሠረቱ ነገርን ሁሉ የሚያዩትም ሆነ የሚረዱት ከስሜታዊነት ብቻ ይሆናል። በሌላ አነጋገር የሚሰማቸውን ብቻ ነው እንደ ተጨባጭ ማስረጃ አድርገው ለማቅረብ የሚሞክሩት። ስለዚህ ሁልጊዜ ትክክለኞች የሆኑ ነው የሚመስላቸው። ከዚህ የተነሳ ስህተታቸውን ስለማይቀበሉ ትክክል ያለመሆናቸውን የሚነግሩአቸውን ሰዎች በእነርሱ ላይ የተዛነፈ ፍርድ እንደፈረዱባቸው አድርገው ይገምታሉ። ስሜትን ሚዛናዊ የሚያደርገው በጌታ ውስጥ ፍጹም አርፎ በእርሱ ውስጥ ማንነትን አውቆ በተስፋው ላይ ተመሥርቶ በመቆም ነው።

5. ትጋትን ይቀንሳል።

ያልተመለሱ ጥያቄዎች በሕይወቱ ውስጥ ገብተው ወይም አይለው በሚታዩበት ጊዜ የግለሰቡን ኃይል ወይም ጉልበት ሁሉ ያደክማሉ። ስለዚህ ሰዎች በዚህ ሕይወት ውስጥ ሲገቡ

በሥራቸው ወይም በአገልግሎታቸው አይበረቱም። እንደዚህ አድርጌ እንዲህ አልሆነልኝም፣ አልተመለሰልኝም፣ አልተሳካልኝም፣ ወዘተ... ማለትን ስለሚያበዙ የያዙትን በትጋት መሥራት ያቅታቸዋል። በታዛዥነትና በእምነት የተሰጣቸውን በሙሉ ልብ ከመሥራት ይልቅ የተሻለ አገልግሎት፣ ሥራ፣ ማዕረግ፣ ቦታ፣ ጾጋ፣ ዘመን ወዘተ. በመጠበቅ ጉልበታቸውን ለዚያ በመቆጠብ ያቆዩታል። “ቤተ ክርስቲያን ስትስተካከል አገልግላለሁ። መዘምራት ሲቀደሱ እዘምራለሁ። ሰዎች ሲያደንቁኝ ወይም ግሩም ብለው ሲቀበሉኝ የተሰጠኝን እሰጣለሁ። አሁን ግን ጾጋዬን እንኳን አድንቀው ስለማይቀበሉ ያው ዝም ብሎ ድካም ይሆንብኛል” የሚሉት ከዚህ የተነሳ ነው። ሰዎች እዚህ ደረጃ ላይ ሲደርሱ በውስጣቸው ያልተመለሰ ጥያቄ ስላላቸው በውጫዊው ነገር በማመካኘት ትጋታቸውን ይቀንሳሉ። “በትንቢት ከሽማግሌዎች እጅ መጫን ጋር የተሰጠህን፣ በአንተ ያለውን የጾጋ ስጦታ ቸል አትበል።” (2 ጢሞ. 4:14) “እንግዲህ ልጄ ሆይ፡- አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጾጋ በርታ።” (2 ጢሞ. 2:1) “ቃሉን ስበክ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፣ ፈጽመህ እየታገስህና እያስተማርህ፣ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም። ...አንተ ግን ነገርን ሁሉ በልክ አድርግ፣ መከራን ተቀበል፣ የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ፣ አገልግሎትህን ፈጽም።” (2 ጢሞ. 4:2፣5) የሚለውን መለኮታዊ መመሪያን ቸል በማለት በሁኔታዎች ምክንያት ትጋታቸውን እየቀነሱ ይሄዳሉ። ይህ በሕይወት ውስጥ ያልተመለሰ ጥያቄ የመኖሩ ምልክት ነው።

6. ወደ ግድየለሽነት ሕይወት ይመራል።

ያልተመለሱ ጥያቄዎች ትጋትን ከመቀነስ አልፈው መንፈሳዊ ድካም የሚያስከትሉበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። ትጋት እያሽቆለቆለ ሲሄድ ድካም እያየለ ስለሚሄድ “ምን ያደርጋል” “ምን ይጠቅማል” “ምን ትርፍ አለበት” “ከዚህ በፊትም ሞክሬው ነበር” “እስከ መቼ ድረስ” ወዘተ የሚሉ አባባሎች የዘወትር መግለጫዎች ይሆናሉ። እነዚያም ስሜትን እያደከሙ ስለሚሄዱ የምንቸገረኝነት፣ የምን አገባኝኛ የግድ የለም ሃሳቦች ቦታ ይሰጣቸዋል። ግለሰቡም ወደ ግድየለሽነት ሕይወት እያመራ ይሄዳል። የግድየለሽነት ሕይወት ማዳበሪያው “ጌታን ጠይቄው ነበር እርሱ ግን አልመለሰልኝም”። “በፊት መጠየቁ አልሠራም ነበር አሁን ምን ያሠራዋል?” የሚለው ያለፈው ስንኩል ልምምድ ነው።

7. የማጉረምረምን ስሜት ያሳድጋል።

ሌላው ያልተመለሱ ጥያቄዎች ጉዳት ማጉረምረምን በሕይወት ውስጥ ማሳደጉ ነው። ትክክለኛ ጥያቄ እንኳን ባይሆን ያልተመለሰ ጥያቄ ያለው ሰው በሕይወቱ ውስጥ ማጉረምረሙ የማይቀር ነው። እስራኤላውያን ከግብጽ ከወጡ በኋላ ብዙ ጊዜ ያስቡትና ይጠይቁት የነበረው ጥያቄ ስለ ተስፋይቱ ምድር አልነበረም። ነገር ግን እንዴት አድርገው ወደ ግብፅ እንደሚመለሱ ነበር። የእግዚአብሔር ተስፋ ግን ወደ ከነዓን እንዲገቡ ስለነበረ ስለ ግብፅ ጥያቄ መልስ

አላገኙም። ከዚህም የተነሳ ሕይወታቸው በማጉረምረም ተሞላ። አምላካቸውንም አሳዘኑት። እነርሱም ባለመታዘዝ ስለ ተሞሉ በምድረ በዳ ወድቀው ቀሩ። እንግዲህ ያልተመለሱ ጥያቄዎች ማጉረምረምን ስለሚያበዙ ሕይወትን ያደርቃሉ የመታዘዝንና የማስተዋልን መንፈስ ይሰርቃሉ።

8. ምስጋና ቢስ ያደርጋል።

ትልቁ የምስጋና ጠንቅ ማጉረምረም ነው። ሰው አንዴ የማጉረምረምን ጎዳና ከያዘ ወይም ከጀመረ በቀላሉ ቀኝ ኋላ አይዞርም። ስለምንም ነገር ማመስገን አይሆንለትም። የሆነለትን ወይም የተደረገለትን ውለታ ከመቁጠር ይልቅ ያልሆኑትን መዘርዘሩ በጣም ይቀናዋል። ይህ ስለሆነ ጥያቄው በጥያቄ እየተደራረበ ስለሚሄድ ሕይወቱ ከመድረቁ የተነሣ የምስጋና ስሜት ብቻ ሳይሆን ቃላቱም ይጠፋሉ። ይህ ዓይነት ኑሮ የአምልኮ ሕይወትን ስለሚያደክም የእግዚአብሔር ቃልም በሕይወት ውስጥ ብዙ ትርጉም ወደማይሰጥበት ደረጃ ላይ ያደርሳል።

9. ጎብረትን ወይም አንድነትን ያሻክራል።

ባልተመለሱ ጥያቄዎች ምክንያት የሕይወት እርካታ ጠፍቶ ሰላም ከደፈረሰ፣ ሁኔታው ከብስጭት አልፎ በእግዚአብሔርም በሰውም ላይ ስለ ሁሉም ማጉረምረም እየተጠናከረ ይሄዳል። ይህ ሁኔታ ሥር እየሰደደ ሲሄድ

የመራራነት ዛፍ ፈጥኖ ከማደጉም በላይ ፍሬ ማፍራት ይጀምራል። መራራነት ወደ ሕይወት ውስጥ ከገባ እንደ አጥንት ነቀርሳ የውስጥ ሕይወትን እየበላ በማመንመን ሳይወሰን መንፈስ ቅዱስንም ስለሚያሳዝን ግለሰቡ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት ጤነኛ አይሆንም። ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት ጤነኛ ካልሆነ ደግሞ ከሌሎች ጋር ያለው አንድነት ፈጥኖ ይበላሻል። ይህ ሲሆን ሔዋንን አጥንቴና ሥጋዬ ናት ሲል እንደ ነበረው አዳም ጠላቱና የድካሜ ምክንያት በማለት በራሱና በሌሎች መካከል ጥላቻን ይፈጥራል። ይህ ዓይነት ኑሮ ለአምልኮ ሕይወት ጠንቅ ስለሆነ ግለሰቡ ለአምልኮ የሚገባውን የምስጋና መስዋዕት እንዳያቀርብ ታላቅ እንቅፋት ይሆንበታል። ብዙ ጊዜ ከዚያም አልፎ ሰው የአምላኩን ቃል በእምነት ተቀብሎ እንዳይታዘዝ የጥርጥርን መርዝ ይረጫል። ይህ ደንበኛ የሰይጣን መሳሪያ ነው። ሰይጣን ራሱ ከእግዚአብሔር ፊት ወደ ዘላለም እሳትና ጨለማ እንዲጣል ያደረገው ለእግዚአብሔር ሥልጣን ያለ መገዛቱና በዓመጽ ራሱን ከፍ ከፍ ለማድረግ መሞከሩ ስለሆነ ሌሎችም በዚህ ወጥመድ እንዲያዙ ብዙ ጥረት ያደርጋል። ነገር ግን አስተዋይ የእግዚአብሔር ባሪያ መፈክሩ “ነፍሳችን እንደ ወፍ ከአዳኞች ወጥመድ አመለጠች፤ ወጥመድ ተሰበረ እኛም አመለጥን።” (መዝ. 123:7) የሚለው የአምላኩ ቃል ነው።

10. የጌታን ደስታ ይሰርቃል።

ጌታ በሥጋ ከደቀመዛሙርቱ ጋር በነበረበት ጊዜ “ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግሬአችኋለሁ።” “እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።” (ዮሐ. 15:11፣ 16:24) ብሏቸው ነበር። የጌታ ልጆች በደስታ እንዲኖሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስም ይህን መብታቸውን ወይም ስጦታቸውን ሲያስታውሳቸው በፊልጵስዩስ ለነበሩት ቅዱሳን “ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፣ ደስ ይበላችሁ።” (ፊል. 4:4) ይላቸዋል። ነገር ግን ያልተመለሱ የሕይወት ጥያቄዎች ምስጋና ቢስ ስለሚያደርጉ በቀላሉ የክርስቲያንን ደስታ ያጠፋሉ። የደስታ ትልቁ ምስጢር በአምልኮ ሕይወት የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ እየታዘዙ መኖር ነው። እውነተኛ ደስታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው። መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው በሁኔታዎች ምክንያት የማይለዋወጠውን ደስታን መስጠት የሚችለው። ስለዚህ ምስጋና ቢስነትና የማጉረምረም ሕይወት ክርስቲያን ከአምላኩ ጋር ላለው ወይም እንዲኖረው ለሚፈልገው ነገር ጠንቅ መሆኑ በግልጽ የሚከሰተው የጌታ ደስታ ከውስጡ ሲጠፋ ነው።

11. እምነትን ያደክማል።

ጥያቄ እየበዛ ሲሄድ ለቃሉ የሚሰጠው ቦታ እያነሰ ይሄዳል። እምነትም የሚያድገው በእግዚአብሔር ቃል ስለሆነ ትኩረቱ በቃሉ ላይ መሆኑ ቀርቶ በጥያቄው ላይ ብቻ ከሆነ ሕይወቱ በማደግ ፈንታ እየደከመ ይሄዳል። በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔርን ተስፋዎች መጠራጠሩ እየተጠናከረ ይሄድና ፍርሃት፣ ጥርጥር፣ ብስጭት፣ ተስፋ መቁረጥ ወዘተ ቦታውን እየያዙ ይሄዳሉ። ክርስቲያን ቶሎ ነቅቶ ይህን ካላቆመ የሚያነበው ቃል ወደ ሕይወቱ ጠልቆ ስለማይገባ በዕለታዊ ኑሮው ምንም ለውጥ አይታይም። ስለዚህ ነው መጽሐፍ “እንግዲህ ምህረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብ. 4:16) የሚለው። ይህ ችግር እየጠለቀ ከሄደ ክርስቲያን ያለ መደሰት ብቻ ሳይሆን አምላኩንም ማስደሰት አይችልም። “ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና” (ዕብ. 11:6)። እግዚአብሔር በክርስቲያን ሕይወት ካልተደሰተ ማዘኑ የማይቀር ነው። ስለዚህ ያልተመለሱ ጥያቄዎች ክርስቲያን በአምላኩ ጸጋ ተደስቶ አምላኩን እያስደሰተ በእምነት እንዳይኖር ማሰናከያ ይሆኑበታል። የደኅንነቱና የኑሮው መሠረት የሆነውን እምነቱን ያደክምበታል። እምነት ሲደክም እጆች ብርታት አይኖራቸውም፤ ጉልበት አይጠነክርም፤ ልብም ለእግዚአብሔር ሥራ አይጨክንም፤ አይንም አርቆ ሊመጣ

ያለውን ተስፋ ማየት ይሳነዋል። ይህ የክርስቲናን ሕይወት አደገኛ ደረጃ ላይ ያደርሳል። ከዚህ የሚቀጥለው አንድ ነገር ብቻ ነው።

12. ተስፋ ወደ መቁረጥ ያደርሳል።

ያልተመለሱ ጥያቄዎች በጊዜ ካልተነቃባቸው ተስፋ ወደ መቁረጥ ይመራሉ። ለመንፈሳዊ ሕይወት ጤንነት አደገኛው ተስፋ መቁረጥ ነው። ሰውን ከምንም ነገር የበለጠ ፈጥኖ የሚገድለው ስለ ኑሮው ተስፋ መቁረጡ ነው። ተስፋ፡- ሰው የኑሮን መሰናክሎች ሁሉ ዘሎ በፊቱ ያለውን እንዲጨብጥ የሚያስችል ኃይል ነው። የክርስቲያን ተስፋ፡-

❖ የማያሳፍርና እርግጠኝነት ያለው ተስፋ ነው። “እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤ በእርሱም ደግሞ ወደ ቆምንበት ወደዚህ ጸጋ በእምነት መግባትን አግኝተናል፤ በእግዚአብሔር ክብርም ተስፋ እንመካለን።” (ሮሜ 5:1-2)

❖ ዘላለማዊና ጸንቶ የሚኖር ነው። “እንዲህም ከሆነ፥ እምነት ተስፋ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤...” (1ቆሮ. 13:13)

❖ አስደናቂና የተባረከ ተስፋ ነው። “ስለዚህም ሕይወት የማይዋሽ እግዚአብሔር ከዘላለም ዘመናት በፊት ተስፋ ሰጠ።” (ቲቶ 1:2)

ይህን ተስፋ ከሚያደክሙት ነገሮች መካከል ዋነኛውን ቦታ የያዙት አልተመለሱልንም የምንላቸው የሕይወት

ጥያቄዎችና የእግዚአብሔርን ሥራ በግል ሕይወት ልምምድ ለመወሰን መሞከር ናቸው።

ምዕራፍ 3

የዕንባቆም ጥያቄዎች

እግዚአብሔር የልጆቹን ጥያቄ ይመልሳል። ቅዱሳን በዘመናት ውስጥ ግራ ስለገቡዋቸው ነገሮች እግዚአብሔርን ጠይቀው መልስ አግኝተዋል። እግዚአብሔር የልጆቹን ጥያቄ አይንቅም፤ ቸልም አይልም። እርሱ የሚንቀው አመጽንና የማይታዘዘውን ልብ ብቻ ነው። አውቀን በመታዘዝ ለምንጠይቀው ጥያቄ ሁሉ እንደ ፈቃዱ ስለሆነ ይመልስልናል። ይህም ስለሆነ ነው “የእስራኤል ቅዱስ ሠራውም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ስለሚመጣው ነገር ጠይቁኝ፤ ስለ እጆቼና ስለ እጄ ሥራም እዘዙኝ።” (ኢሳይ. 45:11) የሚለው። ለዚህ እውነት በብሉይም ኪዳን ሆነ በአዲስ ኪዳን ብዙ ምሳሌዎችን እናገኛለን። ብዙ ጥያቄዎችን ጠይቆ መልስን ካገኙት ቅዱሳን መሃከል አንዱ ዕንባቆም ነበር። ትንቢተ ዕንባቆምን ስናነብ ነቢዩ የሚከተሉትን ጥያቄዎች እንደ ጠየቀና ከእግዚአብሔርም መልስ እዳገኘን እንረዳለን። የነቢዩ የዕንባቆም ጥያቄዎች፡-

1. እኔ ስጮኽ የማትሰማው እስከ መቼ ነው? (1:2)
2. ስለ ግፍ ወደ አንተ እጮኽለሁ፤ አንተም አታድንም። በደልንስ ስለ ምን አሳየኸኝ? (1:3)

3. ጠማማነትንስ ስለ ምን ትመለከታለህ? (1:3)
4. አቤቱ፤ የተቀደሰህ አምላኬ ሆይ፤ አንተ ከዘላለም ጀምሮ አልነበርህምን? (1:12)
5. ዓይኖችህ ከፉ እንዳያዩ ንጹሐን ናቸው። ጠማማነትንም ትመለከት ዘንድ አትችልም፤ አታላዩችንስ ለምን ትመለከታለህ? (1:13)
6. ኃጢአተኛውስ ከእርሱ ይልቅ ጻድቅ የሆነውን ሲውጠው ስለ ምን ዝም ትላለህ? (1:13)
7. ሰዎችንም እንደ ባሕር ዓሣዎች፤ አለቃ እንደሌላቸው ተንቀሳቃሾች ለምን ታደርጋቸዋለህ? (1:14) የሚሉት ናቸው።

ከዚህ ቀጥለን የእግዚአብሔርን መልሶች ከነቢዩ ዕንባቆም ጥያቄዎች ጋር በማገናዘብ ለሕይወታችን መመሪያ የሚሆኑንን መሠረታዊ ነጥቦች እንመለከታለን።

ክፍል ሁለት

የእግዚአብሔር መልሶች

ምዕራፍ 4

“የእግዚአብሔር መልስ”

ዓላማዬን ተረዳ።

በአጠቃላይ የእግዚአብሔርን መልስ ስንመለከት ከምንገነዘባቸው ነገሮች ውስጥ የሚከተሉት ዋነኞቹ ናቸው።

1. ለግለሰብ ያለውን ዓላማ ይገልጻል።

እግዚአብሔር ጥያቄን ሲመልስ በመልሱ ውስጥ ዓላማውና እቅዱ ምን እንደሆነ ይገልጻል። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ዓላማውን ቀድሞ የሚገልጸው ለግለሰቡ ወይም ለጠያቂው ነው። እግዚአብሔር ለሰው ያለው ዓላማ የሚከተሉትን ያጠቃልላል።

✧ ሕይወት፡- እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው ዓላማ አለው።

የመጀመሪያ አሳቡ ሰዎች ሁሉ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኘውን የዘላለምን ሕይወት እንዲቀበሉ ነው። የእርሱ ጥሪ መንፈሳዊውን ነገር የተጠማና የተራበ ሁሉ ወደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቶ በነፃ እንዲቀበል ነው። “እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ፥ ወደ ውኃ ኑ፥ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሉም፤ ኑ ያለ ገንዘብም ያለ ዋጋም

የወይን ጠጅና ወተት ግዙ። ገንዘብን እንጀራ ላይደለ። የድካማችሁኑም ዋጋ ለማያጠግብ ነገር ለምን ትመዝናላችሁ? አድምጡኝ። በረከትንም ብሉ። ሰውነታችሁም በሕይወት ትኖራለች፤ የታመነችይቱን የዳዊትን ምሕረት። የዘላለምን ቃል ኪዳን ከእናንተ ጋር አደርጋለሁ።” (ኢሳይ. 55:1-3) ማለቱም ለዚህ ነው። በአዲስ ኪዳን ውስጥም ቢሆን ይህ ዓይነት ጥሪ በተለያዩ ጊዜና ሁኔታ ተደጋግሞአል። የአዲስ ኪዳን የመጨረሻው ጥሪ በመንፈስ ቅዱስና በቤተ ክርስቲያን አማካይነት “ኑ” የሚል ነው። “መንፈሱና ሙሽራይቱም፡- ና ይላሉ። የሚሰማም ና ይበል። የተጠማም ይምጣ። የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ።” (ራእይ 22:17) የሚለው ነው። እግዚአብሔር ሰውን ለሕይወት መጥራት የጀመረው በዘፍጥረት ውስጥ በአዳምና በሔዋን ነበር። እስከ ዮሐንስ ራእይ ማለትም የመጨረሻው የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ የመደምደሚያው ምዕራፍ ድረስ ሰውን ለሕይወት መጥራቱን አላቋረጠም። ለዚህ ዋናው ምክንያት ሰው ለሁሉም ጥያቄዎቹ መልስ አግኝቶ ለሕይወቱ መልስ ሳያገኝ ቢቀር ሁሉ ከንቱ ሆኖ ስለሚቀር ነው። ለሰው ሁሉ ታላቁ ነገር ለሕይወት ጥያቄው መልስ ማግኘቱ ነው። ጌታ ኢየሱስ “ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?” (ማቴ. 16:26) ያለው በዚህ ምክንያት ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር ለሕይወት ጥያቄ መልስ እንዲሰጥ አይደለም ኢየሱስን የላከው። ለሕይወት ጥያቄ

መልስ እንዲሆን እንጂ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሕይወት ጥያቄ ሁሉ መልስ ነው። አዎን፤ ጌታ ኢየሱስ መልስ ነው።

❖ ሰላም፡- ከሕይወት በኋላ እግዚአብሔር ለሁሉም ሰው ያለው ዓላማ የሕይወት ሰላም ነው። ለኑሮ ከሕይወት ቀጥሎ የውስጥ ሰላም እጅግ አስፈላጊ ነው። ለዚህ ነው፡- ጌታ ኢየሱስ “ሰላምን እተውላችኋለሁ። ሰላሜን እስጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም” (ዮሐ. 14:27) ያለው። ሐዋርያው ጳውሎስም “እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤” (ሮሜ 5:1) ይላል። ነቢዩ ኢሳይያስም ሊመጣ ያለውን ነገር በመንፈስ ባየ ጊዜ “ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም” አለ። (ኢሳይ. 9:7)

ለሕይወት ጥያቄ የእግዚአብሔር መልስ አንደኛው ከእርሱ ጋር በክርስቶስ ኢየሱስ አማካይነት ሰላም እንዲኖረን ነው። ሐዋርያው “ሰላሙን እንያዝ” የሚለው በጣም አስፈላጊ ስለሆነ ነው። የእግዚአብሔር ሰላም በዘመናችን ሁሉ የምንኖርበት ነገር ነው። ሰው የውስጥ ሰላም ከሌለው ምንም ዓይነት መልስ ሊያረካው አይችልም። ትልቁ ጥያቄ ከውስጥ የሚነሳ ነውና። ይህ እውነት ስለሆነ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰላምን እንድንይዝ ብቻ ሳይሆን ሁለንተናችን በሰላሙ እንዲሞላ ነው። “አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።” (ፊል. 4:7) ተብሎ ተጽኖልና። በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተጠቃለሉት አእምሮ፣ ልብና አሳብ ናቸው። የእግዚአብሔር ሰላም አእምሮአችንን፣ ልባችንንና አሳባችንን ከገዛው እኛ

ከእግዚአብሔር ጋር፣ ከራሳችን ጋርና ከሌሎችም ጋር በሰላም መኖር እንችላለን። “እርሱ ሰላማችን ነውና፤...” (ኤፌ. 2:14)

❖ በእርሱ መርካት፡- ሌላው የእግዚአብሔር ዓላማ በእርሱ ፍጹም እርካታ እንዲኖረን ነው። በእግዚአብሔር ሕይወትና ሰላም ውስጥ ያልረካ ሰው በሕይወቱ ውስጥ ምንም ዓይነት መልስ ሊያረካው አይችልም። ያለ ክርስቶስ ሕይወትና ሰላም በምንም ዓይነት ምርመራና የመጠይቅ ስልት የሚገኙ መልሶች ሁሉ ባዶ ነው የሚሆኑት። ክርስቲያንም ሆኖ አንድ ሰው በጌታ ካላረፈና እርካታን ካላገኘ አገልግሎቱ ሆነ ያሉት የጸጋ ስጦታዎች ሊያረኩት አይችሉም። ሥራም ቢሆን ወይም ትዳር ፍጹም መልስ ሊሆኑ አይችሉም። ይህም ስለሆነ ቀዳሚው ነገር በጌታ በመርካት በእርሱ እረፍት ውስጥ መግባት ነው። “እረፉ፣ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ እወቁ፤” (መዝ. 45:10) ብሎአልና።

❖ እርሱን መስማት፡- እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያለው ሃሳብና እቅድ እርሱን በመስማትና በእርሱ ፈቃድ ውስጥ እንዲኖር ነው። እግዚአብሔርን በመስማት ለጥያቄ ሁሉ መልስ ይገኛል፤ ምሪት ይኖራል፤ ፈቃዱን በቀላሉ ማወቅ ይቻላል፤ ጥሪውንም መለየት አያስቸግርም። የጌታን ድምጽ የሚሰማ ሰው ለዛሬ ጥያቄ መልስ ማግኘት ብቻ ሳይሆን ስለሚመጣውም ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ መለየት ስለሚችል በእምነት ይኖራል። “ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፡- በእኔም ደግሞ እመኑ” (ዮሐ. 14:1) የእግዚአብሔር ሰው በእምነት

ስለሚኖር ሰላም እንጂ ጭንቀት አይገዛውም። “የሚሰማኝ ግን በእርጋታ ይቀመጣል፡- ከመከራም ሥጋት ያርፋል።” (ምሳ. 1:33) ይላልና።

❖ የበረከት ሕይወት፡- ለሰው ልጅ የእግዚአብሔር ዓላማ በእርሱ በበረከት እንዲኖር ነው። በክርስቶስ ሕይወት ካለን፣ በሰላም ካባ ከተሸፈንን፣ ሕይወታችን በእርሱ ከረካችና ድምፁን እየሰማን እረኛችንን የምንከተል ከሆነ፤ እርሱ ለሕይወታችን ያለውን ዓላማ የገለጸው እንዲህ ብሎ ነው።

♦ ፍጽሜው ያማረ ሕይወት ነው። “ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጽሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።” (ኤር. 29:11)

♦ በበረከት የረካ ሕይወት ነው። “እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፡- የሚያሳጣኝም የለም።” (መዝ. 23:1)

♦ በበረከት ውርስ የሚደሰት ሕይወት ነው። “ክፉን በክፉ ፈንታ ወይም ስድብን በስድብ ፈንታ አትመልሱ በዚህ ፈንታ ባርኩ እንጂ፣ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና።” (1ኛጥ. 3:9)

2. ለቤቱ ያለውን ዓላማ ይገልጻል።

የነብዩ እንባቆም ትልቁ ጥያቄ “ለምን በቤትህ ፍርድ ይጎድላል? የሚል ነበር። “አቤቱ፡- እኔ ስጮህ የማትሰማው እስከ መቼ ነው? ስለ ግፍ ወደ አንተ እጮኻለሁ፡- አንተም

አታድንም። በደልንስ ስለምን አሳየኸኝ? ጠማምነትንስ ስለምን ትመለከታለህ? ጥፋትና ግፍ በፊቴ ነው፤ ጠብና ክርክር ይነሣሉ። ስለዚህ ሕግ ላልቷል፡- ፍርድም ድል ነሥቶ አይወጣም፤ ኃጢአተኛ ጻድቅን ይከብባልና፤ ስለዚህ ፍርድ ጠማማ ሆኖ ይወጣል።” (ዕንባ. 1:2-4) በማለት ነበር የጠየቀው።

የእግዚአብሔር መልስ ለእንባቆም ጥያቄ በምዕራፍ 1:5-11 ድረስ ተሰጥቷል። የነቢዩ መሠረታዊ ጥያቄ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ስለሚያየው ኃጢአት ነበር። በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ነቢዩ በመንፈስ ሆኖ ሲያይ በእግዚአብሔር ሰዎች መካከል (የቃል ኪዳን ሰዎች እስራኤላውያን) የሚከተሉት የኃጢአት ዓይነቶች ነበሩ፡-

❖ የግፍ ኃጢአት፡- በቅድስና በመኖር ባልንጀሮቻቸውን እንደራሳቸው መውደድ ሲገባቸው ግፍ በመሥራት ሌሎችን ሲያስጨንቁ ነበር።

❖ የበደል ኃጢአት፡- እግዚአብሔር ድሃውን እንዳይበድሉ ለመበለትና አባት ለሌላቸው እንዲያስቡ፣ መጻተኛውንና ስደተኛውን እንዲቀበሉ ነበር ደጋግሞ በሙሴ ሕግና በነቢያት የተነገረላቸዋል። እነርሱ ግን እግዚአብሔርን እናመልክዋለን እያሉ ድሆችን በደሉ። “ወፍረዋል ሰብተውማል፡- ክፋታቸውንም ያለ ልክ አብዝተዋል፤ የድሀ አደጎች ነገር መልካም እንዲሆን አልተምዋገቱላቸውም፣ የችግረኞችንም ፍርድ አልፈረዱላቸውም።” (ኤር. 5:28) ማለት ነው እንባቆም የገለጠው።

❖ የጠማማነት ኃጢአት፡- በቅንነት በእውነት መፍረድ ሲገባቸው እነርሱ ግን በእግዚአብሔር ቤት ሆነው ፍርድን አጣመሙ። ትክክለኛን ፍርድ ማግኘት የሚገባቸው ሳያገኙ ቀሩ። በጉቦና በተለያዩ ምክንያቶች ፍርድ ተጣመመ። ነቢዩ አሞጽም ስለዚህ ለእስራኤል ሕዝብ ሲናገር እንዲህ አለ፡- “በበሩ አደባባይ የሚገስጸውን ጠሉ፡- እውነትም የሚናገረውን ተጸየፉ። ድሀውንም ደብድባችኋልና፣ የስንዴውንም ቀረጥ ከእርሱ ወስዳችኋልና ከተጠረበ ድንጋይ ቤቶችን ሠርታችኋል፣ ነገር ግን አትቀመጡባቸውም፤ ያማሩ የወይን ቦታዎች ተክላችኋል፣ ነገር ግን ከወይን ጠጃቸው አትጠጡም። ጻድቁን የምታስጨንቁ፣ ጉቦንም የምትቀበሉ፣ በበሩም አደባባይ የችግረኛውን ፍርድ የምታጣምሙ እናንተ ሆይ፣ በደላችሁ እንዴት እንደበዛ ኃጢአታችሁም እንዴት እንደ ጸና እኔ አውቃለሁና።” (አሞጽ 5:10-12) ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ሲጣመም ድሆች ብቻ ሳይሆኑ ጻድቃንም ይጨነቃሉ። በዘመኑ ፍርድን በማጣመም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያስጨነቁት ዳኞች ብቻ ሳይሆኑ ሕዝቡን እንዲያገለግሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የተሾሙትም ጭምር ነበሩ። “አለቆችዋ በጉቦ ይፈርዳሉ፣ ካህናቶችዋም በዋጋ ያስተምራሉ፣ ነቢያቶችዋም በገንዘብ ያምዋርታሉ፤ ከዚህም ጋር፡- እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለምን? ክፉ ነገር ምንም አይመጣብንም እያሉ በእግዚአብሔር ይታመናሉ።” (ሚክ. 3:11) ያለውም ለዚህ ነው።

❖ የጠብና የክርክር ኃጢአት፡- ሌላው የእግዚአብሔርን ሰው ታላቅ ጥያቄ የሆነበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሚያየው ጠብና ክርክር ነበር። በመሠረቱ እስራኤላውያን ሰላምን ለመናገር መልካሙን ዝና ለማብሰር ለእግዚአብሔር ቃል ኪዳን የተለዩ ሰዎች ነበሩ። ነገር ግን የተጠሩበትን ዓላማ ረስተው ለማዕረግና ለቦታ እርስ በእርስ ጋር ሲጣሉ ማየት ዕንባቆምን በጣም አሳዘነው። ይህ ዓይነት ጠብና ክርክር ከሥጋ ቅናት የተነሣ የሚፈጠር ነው። “በእናንተ ዘንድ ጠብና ጦር ከወዴት ይመጣል? በብልቶቻችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምቶቻችሁ አይደሉምን?” (ያዕ. 4:1)

❖ የእግዚአብሔር ሕግ የማፍረስ ኃጢአት፡- ነቢዩ “ስለዚህ ሕግ ላልቶአል” ይላል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የነበሩ ኃጢአትን ለመሥራት እንዲያመቻቸው ብለው የእግዚአብሔርን ሕግ አላሉት፤ ወይም ቸል በማለት የሚገባውን ቦታ ሳይሰጡት ቀሩ። የእግዚአብሔርን ሕግ ለእነርሱ የሥጋ ፈቃድ እንደሚያመች ስላደረጉት የድርጊታቸው ሚዛን የእግዚአብሔር ቃል መሆኑ ቀርቶ የሰው ደንብና ሥርዓት ሆነ ማለት ነው።

❖ ኃጢአተኛው ጸድቁን የመኮነን ኃጢአት፡- አሁንም ነቢዩ “ኃጢአተኛ ጸድቁን ይከብባል።” ለነገሩ በእግዚአብሔር ቤት ጸድቁ ነበር ኃጢአት የሚሠራውን መገሰጽ የነበረበት ነገር ግን ሁኔታው የተገላበጠሽ ሆነ። ጸድቁ በንጽሕና ስለተመላለሰ በኃጢአተኞች ወይም የእግዚአብሔርን ሕግ በሚያፈርሱ ተወገዘ ወይም ተኮነ። ነቢዩ ኢሳያስም ስለዚህ እንዲህ ይላል፡- “ከፋውን

መልካም መልካሙን ክፉ ለሚሉ፡- ጨለማውን ብርሃን ብርሃኑንም ጨለማ ለሚያደርጉ፡- ጣፋጩን መራራ መራራውንም ጣፋጭ ለሚያደርጉ ወዮላቸው!... የጸድቁንም ጸድቅ ለሚያስወግዱበት ወዮላቸው! (ኢሳይ. 5:20፣ 23)

እነዚህንና እነዚህን የመሳለሉ ኃጢአቶች በእግዚአብሔር ቤት ውስጥና ውጭ በመሰልጠናቸው ምክንያት የነቢዩ ዕንባቆም ነፍስ ተጨነቀች። በጥያቄም ተሞላ። የፍርድ ቀን ረዘመበት። ዛሬም በእግዚአብሔር ቤት ተመሳሳይ ነገሮች በተለያዩ አካባቢዎች ይታያሉ። ለእግዚአብሔር ለሚቀኑት ይህ ዓይነት ሁኔታ ታላቅ ጥያቄ ይፈጥርባቸዋል። ብዙ ጊዜም ደጋግመው ጌታን፡-

- ◆ ለምን በቤትህ ቅን ፍርድ ይጎድላል?
- ◆ ሰዎች ለሥጋ ፈቃድ ብለው ለምን መንፈስ ቅዱስን ያሳዝናሉ?
- ◆ ለምን ቅድስና ይጎድላል?
- ◆ ለምን ፈሪሃ እግዚአብሔር ይጠፋል?
- ◆ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ለምን ማስመሰል ይታያል?
- ◆ አገልጋዮች ለምን የሌላውን ጸጋ መቀበል ያቅታቸዋል?
- ◆ ከመንፈስ ሥራ ይልቅ ለምን የሥጋ ሥራ ቦታ አግኝቶ ጎልቶ ይታያል?
- ◆ ድሆችና ደካሞች በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ለምን ይረሳሉ?

- ◆ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሰዎች እያገለገሉና እየተገለገሉ እንዴት ቂምና ቅናት ይዘው ይኖራሉ?
- ◆ ክርስቲያኖች ለምን ይቅርታን አይሰጡም ወይም አይቀበሉም?
- ◆ ምኅረትና ርኅራኄ ለምን ይጎድላል? ወዘተ የሚሉ ጥያቄዎችን ያነሳሉ።

የእግዚአብሔር መልስ ለዕንባቆም ሆነ ዛሬ በእንባቸው ለእግዚአብሔር ክብር በመቅናት በቅንነት ለሚጠይቁት አንድ ዓይነት ነው። ለነቢዩ ዕንባቆም በእስራኤላውያን ላይ የሚፈርድበት ጊዜ ፈጥኖ እንደሚመጣ ነገረው። (ዕንባ. 1:5-11) አሕዛብን አምጥቶ በእነርሱ እንደሚቀጣቸው ተናገረ። ይህ ሊሆን አይችልም ብለው ኃጢአታቸውን ቢቀጥሉም እንኳ ይህ እንደማይቀር አስረግጦ ሲናገር “እናንተ የምትንቁ ሆይ፣ አንድ ቢተርክላችሁ ስንኳ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ እሠራለሁና እዩ፣ ተመልከቱ፣ ተደነቁ።” (ዕንባ. 1:5) አላቸው። እግዚአብሔር እንዳለውም ሆነ። ባቢሎናውያን መጥተው እስራኤላውያንን ለሰባ ዓመታት ገዙአቸው።

በሌላ አነጋገር የእግዚአብሔር መልስ ፍርድ ከቤቴ ይጀምራል ሕዝቤንም እቀጣለሁ የሚል ነበር። ዛሬም በእግዚአብሔር ለሚታየውም ሆነ በስውር ለሚደረገው ኃጢአት የእግዚአብሔር መልስ ፍርድ ከቤቴ ይጀምራል ነው። “ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ተነሥቶ የሚጀምርበት ጊዜ ደርሶአልና፤ አስቀድሞም በእኛ የሚጀመር ከሆነ

ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ መጨረሻቸው ምን ይሆን? ጻድቅም በጭንቅ የሚድን ከሆነ ዓመጸኛውና ኃጢአተኛው ወዴት ይታይ ዘንድ “አለው?” (1ቤጥ. 4:17-18) በሐዋርያው ጴጥሮስ አማካይነት የተሰጠ የእግዚአብሔር መልስ፡-

አንደኛ/ እግዚአብሔር በአሕዛብ ላይ ከመፍረዱ በፊት ቤቱን እንደሚያጸዳ ነው። እግዚአብሔር የራሱን ቤት ካጸዳ በኋላ ነው በዓለም ላይ የሚፈርደው።

ሁለተኛ/ ፍርድ የሚጀምርበት ጊዜ አሁን እንደ ደረሰ ነው። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የእግዚአብሔርን የንስሃ ጥሪ ቸል ብሎ መንፈስ ቅዱስን እያሳዘኑ ለሚኖሩት የፍርድ ጊዜ ደርሶአልና “እንግዲህ ከወዴት እንደ ወደቅህ አስብ ንስሐ ግባ የቀደመውንም ሥራ አድርግ፤ አለዚያ እምጣብሃለሁ...” (ራእይ 2:5) የሚል ነው።

ሦስተኛ/ ፍርዱ የሚጀምረው በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በሚያገለግሉት ላይ ነው። ሕይወታችንና ሥራችን በእግዚአብሔር ፊት ይፈተናል። በጸጋው ኪዳን ሕይወታችን ቢተርፍም ሥራችን ግን በእሳቱ ይቃጠላል። “የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፤ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል። ማንም በእርሱ ላይ ያነጸው ሥራ ቢጸናለት ደመወዙን ይቀበላል፤ የማንም ሥራ የተቃጠለበት ቢሆን ይጎዳበታል፤ እርሱ ራሱ ግን ይድናል ነገር ግን በእሳት እንደሚድን ይሆናል።” ይላል። (1ቆሮ. 3:13-15) የእግዚአብሔር ሰዎች

ለንስሐ የሚጠራንን የጸጋ መንፈስ ቅዱስን ከናቅንና ልባችንን እልክኛ ካደረግን የሥጋ ቅጣት እንዳለብን ማስተዋሉ በጣም ይጠቅማል። “ስለዚህ በእናንተ ዘንድ የደከሙና የታመሙ ብዙዎች አሉ አያሌዎችም አንቀላፍተዋል። ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብንም ነበር፤ ነገር ግን በተፈረደብን ጊዜ ከዓለም ጋር እንዳንኮነን በጌታ እንገሰጻለን።” (1ቆሮ. 11:30-32) ተብሎ የተጻፈው እንዲሁ አይደለም።

3. ለኃጢአተኞች ያለውን ዓላማ ይገልጻል።

እግዚአብሔር በቤቱ ሆነው ኃጢአትን በድፍረት የሚለማመዱትን እንደሚቀጣቸው በገለጸለት ጊዜ ነቢዩ ዕንባቆም በጣም ደነገጠ። ያስደነገጠው እግዚአብሔር በጽድቅ በቤቱ ባሉት ላይ መፍረዱ ሳይሆን የራሱን ሕዝብ እርሱን በማያውቁት በጣዎት አምላኪ ሕዝብ ለመቅጣት መወሰኑ ነው። (ዕባ. 1:5-11) ከለዳውያንን ወይም ባቢሎናውያንን ልምጭ ወይም የመቅጫ መሣሪያ አድርጎ ለመጠቀም እንደ ወሰነ ግልጽ አደረገለት። ነቢዩም ቢሆን እግዚአብሔር ጻድቅ በመሆኑ በንስሐ ተመልሰው ሕይወታቸውን በማስተካከል የእርሱን ቤት በግፍ ከማርከስ መመለስ እንቢ ያሉት እንዲቀጡ ጌታን ቢጠይቅም ባቢሎናውያንን ይልካል ብሎ በፍጹም አላመነም ነበር። ስለዚህም ነበር ጌታ “እናንተ የምትንቁ ሆይ፣ አንድ ቢተርክላችሁ እንኳ የማታምኑትን ሥራ በዘመናት እሠራለሁና እዩ፣ ተመልከቱ፣ ተደነቁ፤”

(ዕባ. 1:5) ያለው። ለማመን የሚያስችግረው ነገር እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመቅጣት የሚጠቀምባቸው ሰዎች ባሕርያት በዝርዝር ለማየት ስንሞክር ነው። ከብዙ በጥቂቱ፡-

- ❖ መራሮች
- ❖ ፈጣኖች
- ❖ የሚያስፈሩ
- ❖ የሚያስደነግጡ
- ❖ በራሳቸው ፍርድ የሚመሩ
- ❖ ጨካኞች (ርኅራኄ የሌላቸው)
- ❖ ለግፍ ሥራ የሚሮጡ
- ❖ ምርኮን የሚማርኩ
- ❖ የሚያላግጡ (አጀፊዎች)
- ❖ በታላላቆች የሚስቁና የሚያላግጡ
- ❖ ሌሎችን የሚበድሉ
- ❖ ፈሪሃ እግዚአብሔር የሌላቸው መሆናቸው ነው።

ስለዚህ በቤቱ ሆነው ስሙን ስላቃለሉ መቀበል በሚያስችግራቸው ሁኔታ ቅጣቱ እንደሚያመጣባቸው ተናገረ።

ዕንባቆም አሁን ተመልሶ እንዴት እነዚህ በግፍ የተሞሉትን ኃይላቸውን አምላክ አድርገው ለግፍ ብቻ በሚኖሩና በሚሮጡ ሰዎች ሕዝብህን ትቀጣለህ ብሎ ይጠይቀዋል። የእግዚአብሔር መልስ ለዚህ፡- አዎን ሕዝቤ ልቡን አደንድኖ ንስሃ መግባት እንቢ ስለአለ ይህን ጨካኝ ሕዝብ ልምጭ አድርጌ ለጊዜው እጠቀምበታለሁ። ነገር ግን ለዚህ

ለአረመኔና ጨካኝ ለሆነው ለባቢሎናውያን ሕዝብ ደግሞ ያለኝን ዓላማ ልንገርህ የሚል ነበር። ባቢሎናውያንን በእጄ እንደ ልምጭ ብጠቀምባቸውም ቅሉ የእነርሱ ፍርድ እጅግ የባሰ ነው ብሎ ይገልጽለታል። የደረቀ ልምጭ ወደ እሳት እንደሚጣል ሁሉ፡ ንስሃ የማይገቡ ኃይላቸውን አምላካቸው በማድረግ በግፍ የተሞሉት የባቢሎናውያን ፍጻሜ የዘላለም ፍርድ መሆኑን ገለጸለት። የኃጢአተኛ መጨረሻው የዘላለም እሳት ወይም ሞት መሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። እግዚአብሔር በቤቴ ውስጥ ሆኖ ኃጢአት የሚሠሩትን የሚቀጣው በንስሐ ተመልሠው የዘላለም ደህንነት እንዲሆንላቸው ነው። ቃሉ “ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብንም ነበር፤ ነገር ግን በተፈረደብን ጊዜ፣ ከዓለም ጋር እንዳንኮነን በጌታ እንገነዘባለን።” ይላል። (1ቆሮ. 11:31-32) ለማያምኑት የሚሰጠው ቅጣት ግን እጅግ አስፈሪ ነው። “የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ።” (ዕብ. 10:27) የሚለው ለዚህ ነው። እንግዲህ የእግዚአብሔር መልስ ለዕንባቆም ከቤቴ ግፍን ለማስወገድና ሕዝቤን ወደ ንስሐ ለማድረስ ስለተጠቀምኩባቸው በሕዝቡ ላይ ግፍ ማድረግ ብቻ ሳይሆን ስሙን ላቀለሉትና ጸጋውን ላልተቀበሉት የባሰ የዘላለም ቅጣት ስለሚጠብቃቸው ወዮላቸው ይለዋል። እግዚአብሔር “ወዮለት” የሚለው ሁሉ በጣም በጣም አስፈሪ ነው። በዕንባቆም 2:5-9 ድረስ እግዚአብሔር ባቢሎናውያንን አምስት ጊዜ “ወዮላቸው” ይላቸዋል። ንስሐ ሳይገቡ በኃጢአታቸው በመደሰት የእግዚአብሔርን ምክር ንቀው የእግዚአብሔርን ሕዝብ አቅልለውና ዝቅ አድርገው

በምድራዊው ኃይላቸው በመመካት ይወጡ ስለነበር እግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ አስተላለፈላቸው። ይህም ማስጠንቀቂያ፡-

- ❖ በግፍ ሌሎችን ያለ ርኅራኄ ለሚያስጨንቁት ወዮላቸው። (2:6)
- ❖ በቅንነት ሳይሆን በገንዘብ ፍቅር ተነድተው ትርፍን ለሚሰበስቡ ወዮላቸው። (2:9)
- ❖ የሌሎችን ደም ለሚያፈሱና በሌሎች ወዝ የራሳቸውን መኖሪያ አሳምረው ለሚሠሩት ወዮላቸው። (2:12)
- ❖ በባልጀሮቻቸው ላይ ክፉን ለሚያደርጉ ወዮላቸው። (2:15)
- ❖ እግዚአብሔርን ትተው ጣዖትን ወይም የእጆቻቸውን ሥራ ለሚያመልኩ ወዮላቸው። (2:19) የሚል ነው።

በሌላ አነጋገር ዛሬም በራሳቸው ተማምነው ፍርድ እንደማይመጣባቸው በማሰብ በንስሐ በመመለስ ፈንታ በግፍ ሥራቸው ለሚቀጥሉት፣ አመጽን ለሚለማመዱ፣ ክንዳቸውን አምላካቸው ለሚያደርጉ፣ እንደ ቀራጮች ከድሆች ያልተፈቀደላቸውን ለሚወስዱ፣ እንደ ባለጸጋው ሰውዬ በደጆቻቸው ለወደቁት ርኅራኄ የሌላቸው፣ ወርቃቸውንና ብራቸውን ጣዖት አድርገው ለሚሰግዱና የእግዚአብሔርን የምህረት ጥሪ ለማይሰሙት ሁሉ ወዮላቸው። መጨረሻቸው የዘላለም ቅጣት ነው።

እንግዲህ ንስሐ በመግባት በእምነት ወደ አዳኙና ወደ ጌታው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማይመለሰው ኃጢአተኛ ሁሉ

የእግዚአብሔር ዓላማ ቅጣት ነው። ይህም ማለት ግለሰብም ሆነ ኅብረተሰብ እግዚአብሔር ለፍርድ መግለጫ ልምጭ አድርጎ ስለ ተጠቀመባቸው ከዘላለም ፍርድ ነፃ ይሆናሉ ማለት አይደለም።

ምዕራፍ 5

“የእግዚአብሔር መልስ”

የተገለጸውን ፈቃዴን አድርግ።

እግዚአብሔር ለጥያቄዎቻችን ሁሉ እቅድና ዓላማ አለው። በተጨማሪም ሁሉንም በየደረጃው በሥራ ላይ ያውላል። በሁለተኛ ደረጃ ለግለሰቡ ያለው መልስ “የተገለጸውን ፈቃዴን በማድረግ ታዘዘኝ” የሚል ነው። ብዙ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ የሚያሳስበንና የሚያስጨንቀን የተገለጸው ፈቃዱን ያለ ማድረጋችን ሳይሆን ያልተገለጸልንን ወይም ለማወቅ ፈልገን ያላወቅነውን ነገር ለማድረግ መሞከራችን ነው። ለሰው ልጆች በዛሬው ጸጋ ከመርካት ይልቅ ስለ ነገው በማሰላሰል እንቅልፍ ማጣቱ ይቀናቸዋል። ከዚህም የተነሣ ነው ብዙ ጊዜ ያልደረስንበትን ወንዝ ለመሻገር ስንታገል እረፍት የምናጣው። እግዚአብሔር ቢፈቅድ ነገ ወይም ወደ ፊት እንዲህ አደርጋለሁ ብሎ እቅድ አውጥቶ በዓላማ መኖር እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ጉዳይ ሆኖ ሳለ ከዚህ አልፎ ግን ሊሆንና ሳይሆን በሚችል ነገር ላይ መጠባበቅ ትርፉ በጭንቀትና በማጉረምረም ሕይወት መዘፈቅ ነው።

የእግዚአብሔር መልስ ለዕንባቆም፡- “እግዚአብሔርም መለሰልኝ እንዲህም አለ፡- አንባቢው ይፈጥን ዘንድ ራእዩን ጸፍ፣ በጽላትም ላይ ግለጠው። ራእዩ ገና እስከ ተወሰነው ጊዜ ነው፣ ወደ ፍጻሜውም ይቸኩላል፣ እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው፤ እርሱ አይዘገይም።” (ዕንባ. 2:2-3) የሚል ነበር። በዚህ ጥቅስ መሠረት አልተመለሰልኝም ብሎ ለሚከራከረው ነቢይ የእግዚአብሔር መልስ ብትረዳም ባትረዳም ለተገለጸው ፈቃዴ ታዘዝ የሚል ነው።

1. “ራእዩን ጸፍ”

የነቢዩ ክርክር ስላልገባው ብቻ ሳይሆን ስላልተስማማውም ነበር። እግዚአብሔር ግን እርሱ ብቻ ሳይሆን ሌሎችም ሁሉ እንዲያነቡት በጽላት ላይ እንዲጽፈው አዘዘው። የነቢያት ጥሪ ቢረዱም ባይረዱም እግዚአብሔር የተናገራቸውን እንዳለ ሳይጨምሩበትና ሳይቀንሱ ማስተላለፍ ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ጥሪ ማድረግ የሚገባህን ነገር ገልጬ ሰጥቶሃለሁ በመታዘዝ ታከብረኝ ዘንድ መልሴ ይህ ነው የሚል ነበር። ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን የተገለጠ ፍቃዱን ከማድረግ ይልቅ ስላልገባን ወይም አልተመለሱም ስለምንላቸው መልሶች በመነጫነጭና ስለ ወደፊቱ በመጨነቅ ጊዜአችንን እናባክናለን። እርሱ ግን ደጋግሞ የሚለን የተገለጸውን ፈቃዴን በማድረግ አከብረኝ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሁሉም ሰው በቅድስና በመኖር

በሁሉም እርሱን ማስከበር ነው። “ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና፤” (1ተሰ. 4:3) ስለሚል።

2. “በጽላት ላይ ግለጠው”

ይህ የተገለጸው ፈቃዱ በምስጢር እንዲቀር ሳይሆን በግልጽነት ሰዎች ሁሉ አይተው እንዲታዘዙት ነው። በጽላት ላይ የተጻፈው ነገር ለሁሉም ይታያል። ሁሉም ለመታዘዝና ለማድረግ ውሳኔ ማድረግ አለበት ማለት ነው። ሌላው ነገር ደግሞ እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠይቀንን ለማድረግ ሁሉም ነገር ግልጽ ሆኖ ጥያቄአችን ሁሉ እስኪመለስልን ድረስ መቆየት አያስፈልገንም። ሁልጊዜ ጥያቄ ይኖራል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ግን የእምነትን እርምጃ በመውሰድ ስንታዘዘው ብቻ ነው። ይህ ማለት ፈቃዱ ግልጽ ከሆነ በመታዘዝ ከመኖር የበለጠ እርሱን የሚያስደስተውና የሚያስከብረው ነገር የለም። በመታዘዛችን እርሱ ይከብራል። “መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።” (ማቴ. 5:16) ይላልና። ስለዚህ ነው ስንጸልይም “... ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን፤...” (ማቴ. 6:10) የምንለው። የእርሱ ፈቃድ በምድር ላይ የምትፈጸመው በእኛ በኩል ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደ አርማ ከፍ አድርገን ለአካባቢያችንና ለዓለም የምናሳየው እኛ ነን። ጌታ ኢየሱስ “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም። መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ

በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል።”
(ማቴ. 5:14-15) ያለው ይህን እውነት ለማሳየት ነው።

3. “ራእዩ ገና እስከ ተወሰነ ጊዜ”

እግዚአብሔር ለነቢዩም ሆነ ዛሬም ለእኛ የሚለው የእኔ መልስ በተወሰነ ጊዜ ነው የሚፈጸመው። ስለዚህ መልሱ እግዚአብሔር ከአቀደው ሰዓት በፊት አይመጣም ነው። እግዚአብሔር በሰዓት ነው የሚሠራው። የእርሱ ሰዓት አይፈጥንም አይዘገይምም። በትክክል ነው የሚሠራው። እኛ ለመልስ ስለ ቸኮልን ብቻ ከደቂቃው በፊት አይመጣም ወይም እንዲትም ደቂቃ አይዘገይም። ስለዚህ መልሱ የሚቆየው እስከ “ተወሰነ ጊዜ ድረስ ነው።” ያም ጊዜ የተወሰነው፡-

❖ እኛን በሚወደንና ሕይወቱን ለእኛ በሰጠው በአምላካችን ነው።

❖ ሁሉንም ለእኛ ጥቅምና በጎነት በሚሠራው ጌታ ነው።
“እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።” ይላልና።
(ሮሜ 8:28)

❖ ገና ከመወለዳችን በፊት ቀኖቻችንን በመዝገቡ በጻፈው አምላክ ነው። “ያልተሠራ አካሌን ዓይኖችህ አዩኝ፤ የተፈጠሩ ቀኖቼ ሁሉ አንድ ስንኳ ሳይኖር በመጽሐፍህ ተጻፉ።” (መዝ. 138:16) በማለት ንጉሥ ዳዊት የዘመረው ለዚህ ነው።

❖ የልጁን መልክ እንድንመስል ከክብር ወደ ክብር የሚለውጠን መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ ነው። (2ቆሮ. 3:18)

❖ ዓለም ሳይፈጠር በፊት በስማችን ያወቀንና በክርስቶስ ደም በማንጸት ያለ ነቀፋ እንድንሆን የለየን ጌታ ስለሆነ ነው። (ኤፌ. 1:4)

❖ ለእኛ በጎና ያማረ ሃሳብ ያለው አፍቃሪ አምላክ ስለሆነ ነው። (ኤር. 29:11)

❖ ነገሮችን ሁሉ ከዘላለማዊነት አንጻር የሚያይ አምላክ ስለሆነ ነው።

❖ በጊዜው ነገርን ሁሉ ውብ አድርጎ የሚሠራ ጌታ ስለሆነ ነው። “ነገርን ሁሉ በጊዜው ውብ አድርጎ ሠራው፤”
(መክብ. 3:11)

እግዚአብሔር የሚያስጠብቀን የእኛ ችግር ስለማይገባው ሳይሆን ፍጻሜው ውብ ሆኖ እንዲወጣ ስለሚፈልግ ብቻ ነው። መጨረሻው የሚያምረው ነገር እግዚአብሔር በራሱ ጊዜ የጨረሰው ሥራ ብቻ ነው።

4. “ራእዩ ... ወደ ፍጻሜው ይቸኩላል”

ለእኛ ሁኔታው የዘገየ መስሎ ቢሰማንም ቅሉ እግዚአብሔር ግን ከእኛ የበለጠ ተስፋውን በሕይወታችን ውስጥ ለመፈጸም ይፈልጋል። ስለዚህ ነው ትንቢቱ ይፈጸማል ብቻ ሳይሆን ፈጥኖ ይፈጸማል ነው የሚለው። ምንም ያህል እንኳን ዘገየብኝ ብለን ብንጮኸ እግዚአብሔር የተናገረውን ተስፋ አልፈጸመም ብሎ እርሱን መክሰስ የሚችል ማንም የለም።

ስለዚህ ነው “ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ-
የጠበቅህ፤ በአፍህ ተናገርህ፤ እንደ ዛሬው ቀንም በእጅህ
ፈጸምኸው።” (1ነገ. 8:24)

ምዕራፍ 6

“የእግዚአብሔር መልስ”

ጠብቀኝ።

አልተመለሱም ለምንላቸው ጥያቄዎቻችን የእግዚአብሔር መልስ “ጠብቀኝ” የሚል ነው። በተፈጥሮአችን መቀበል የምንፈልገውንና የምንወደውን ያህል መጠበቅ ግን አንፈልግም። እኛም እንኳ በተራችን እግዚአብሔር በሕይወታችን ለሚፈልገው ነገር ብዙ ጊዜ እናስጠብቀዋለን። እርሱ ግን አልሰለቸንም፤ ተስፋ ቆይታም አልተወንም። እርሱ “ጠብቀኝ” በሚልበት ጊዜ ግን ወዲያው በውስጣችን የሚነሱ ጥያቄዎች፡- ለምን አይመልስልኝም? እስከ መቼ እጠብቀዋለሁ? ወዘተ የሚሉት ናቸው። የእግዚአብሔር መልስ ደግሞ “መልስ እስኪመጣ ድረስ ጠብቀኝ” የሚል ነው። መጠበቅ ደክሞኛል ስንል ደግሞ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን መጠበቅ አያደክምም ያበረታል እንጂ ይለናል። “እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ፤ አይታከቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም።” (ኢሳይ.

40:31) ሕይወትን የሚያደክም እግዚአብሔርን መጠበቅ ሳይሆን በእርሱ ተስፋ ላይ ሳይመሠረቱ ለመቆየት መሞከር ነው። የእግዚአብሔርን ተስፋ በእምነት ጨብጦ እርሱን በመተማመን በመቆየት መካከልና ምርጫ ስለሌለን ብቻ እንደምንም ለመቆየት በመታገል መካከል ትልቅ ልዩነት አለ።

1. የመጠበቅ ችግር

በሥጋችን እግዚአብሔርን መጠበቅ በጣም ያስቸግረናል። በተለይ መጠበቅ የሚያስቸግረው፡-

❖ ስለሚያሰለች - በመጠበቅ የማይሰለቹ ሰዎች በጣም ጥቂቶች ናቸው። መጠበቅ ያሰለቻል፣ ተስፋ የመቁረጥንም መንፈስ ያመጣል። ስለዚህ ነው ሰዎች አሁንስ ሰለቸኝ፣ አሁንስ በቃኝ፣ እስከ መቼ በዚህ እቀጥላለሁ? የሚሉት። እንግዲህ መጠበቅ ሥጋን ያሰለቻል።

❖ ስለሚያደክም፡- መጠበቅ ያደክማል። በተፈጥሮ ለሰው ልጆች የሚቀናን አንድን ነገር ማድረግ እንጂ መጠበቅ አይደለም። ዝምታና ጸጥታ በጣም የሚያስቸግር ነገር ነው። ብዙ ጊዜ የጌታን ድምጽ ለመስማት የሚያስቸግረን ከዚህ የተነሣ ነው። ዝም ማለት ስለሚያስጨንቀን ድምጽ መፍጠሩን እንመርጣለን። ያም በራሳችን የምንፈጥረው ድምጽ የጌታን ድምጽ እንዳንሰማ ያስቸግረናል።

❖ ስልጣናችንን ስለሚወስድብን፡- አንድ ነገር እንዲሆን በምንጠብቅበት ጊዜ ሁኔታው ከእኛ እጅ ውጭ ይሆናል። ሁኔታውን የምንቆጣጠረው እኛ ሳንሆን የምንጠብቀው

ሰው ነው። ሁኔታዎች ከቁጥጥራችን ሥር በማይሆኑበት ጊዜ መዝናናት ያቅተናል። በዚህ ጊዜ ነው በሩቅ ያለውን ለመያዝ በኃይል የምንንጠራራው። ከአቅማችን በላይ መንጠራራት አንደኛ በጣም ያደክመናል ሁለተኛ ደግሞ የያዝነውን እንድንጥል ያደርገናል።

❖ ክስ ስለሚያበዛ፡- እግዚአብሔርን በምንጠብቅበት ጊዜ ያለና የሌለ ክስ ሁሉ ይመጣል። ሰይጣን ነገሮችን ማጋጋል የሚጀምረው በሥጋ ክስ ነው። እንዲህ አድርገህ ቢሆን ኖሮ፤ እንደዚህ በተደረገ ኖሮ፤ እግዚአብሔር ፈጥኖ ቢሰማህ ቶሎ በመለሰልህም ነበር። አንተን ብሎ ደግሞ እግዚአብሔርን ጠባቂ። እግዚአብሔር ቃል ገባልኝ ትላለህ ግን ተስፋው አይታይም? ወዘተ። የሚሉ የክስ ዓይነቶች ናቸው። ስለዚህም የእግዚአብሔርን ተስፋ እንድንጠራጠርና በሥጋችን እርምጃ እንድንወስድ ጠላት በኃይል ያደፋፍረናል። መጠበቅ አስቸጋሪ የሚሆነው ከዚህ ዓይነቱ ውጊያ የተነሣ ነው።

❖ የመሸነፍን ስሜት ስለሚያመጣ፡- ስንጠብቅ ብዙ ጊዜ የሚሰማን የአሸናፊነት ሳይሆን የተሸናፊነት ስሜት ነው። “አሁንስ አበቃልኝ። ከዚህስ በኋላ ምን ተስፋ አለኝ። ነገሩ ባይቀርማ ኖሮ መቼ እስካሁን ድረስ ያስጠብቀኝ ነበር።” የሚሉ ውስጣዊ ስሜቶች የሚያስቸግሩን በመጠበቅ ጊዜ ነው። የራሳችን ስሜት ብቻ ሳይሆን ሁኔታዎች ከፍተው የሚታዩት ያኔ ነው። ጠላትም ኢየሱስ “አስቦልህ ቢሆን ኖሮ ቀደም ብሎ በደረሰልህ ነበር። አሁን ግን ሁኔታህ እንደ አልአዛር ከተቀበረ አራት ቀን ሆኖታልና ተው ተስፋ ቁረጥ” ይላል። ጌታም

መጥቶ ድንጋዩን አንሳ ወይም አንሺ ቢለን እንደ ማርታ እንዴት ሆኖ አሁን በስብሶአል ይሸታልና ባይከፈት ይሻላል ማለት ይቀናናል። የጌታ መልስ ግን “ኢየሱስ፡- ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ አልነገርኩሽም?” (ዮሐ. 11:40) የሚል ነው።

❖ አልተወደድኩም የሚል ስሜት ስለሚያመጣ፡- በመጠበቅ ጊዜ ነው ራሳችንን ከሌሎች ጋር የማወዳደር ፈተና የሚመጣብን። በዚያን ወቅት “አንተን እንደ ሌሎች እግዚአብሔር በእርግጥ የሚወድህ ከሆነ ለምን ጸሎትህን ፈጥኖ አይመልስም? ለምን አይሰማህም? ለምን ያስጠብቅሃል?” የሚሉ ጥያቄዎች ይበዛሉ። ከዚህም የተነሣ መጠበቅ በጣም ይከብዳል።

2. የመጠበቅ ውጤት።

እግዚአብሔር ልጆቹን የሚያስጠብቀው ለእርሱ ክብር ለእኛም ጥቅም እንዲሆን ነው። መጠበቅ መልካም ውጤት አለው። ነገር ውብ ሆኖ የሚሠራው በእግዚአብሔር ሰዓት ነው። ልጅ ጤነኛ ሆኖ የሚወለደው ዘጠኝ ወር ከተጠበቀ በኋላ ነው። የተወለደው ሕጻን አድጎ ሙሉ ሰው የሚሆነው ጊዜውን ጠብቆ ነው። የተዘራው ዘር በቅሎ ሰብል የሚሰበሰበው ክረምቱ ከአለፈ በኋላ ሰዓቱን ጠብቆ ነው። ስለዚህ ነው “የጠበቀ ወይኑን ይበላል” የሚባለው።

የእግዚአብሔርን ቃል ስንመረምር፡ የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል ጨብጠው በትዕግስት የጠበቁ ሁሉ መልካም ውጤት

እንዳዩ እናስተውላለን። ከዚህ አንጻር መጠበቅ የሚከተሉት ውጤቶች አሉት።

❖ የእግዚአብሔር ተስፋ ይፈጸማል። እግዚአብሔር በግልም ሆነ በጎብረት ለልጆቹ የሚሰጣቸው ተስፋዎች ሁሉ በጊዜው ይፈጸማሉ። “እንደ ተናገረው ተስፋ ሁሉ ለሕዝቡ ለእስራኤል ዕረፍትን የሰጠ እግዚአብሔር ይመስገን፤ በባሪያው በሙሴ ከሰጠው ከመልካም ተስፋ ሁሉ አንድ ቃል አልወደቀም።” (1ነገ. 8:56) “ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ የጠበቅህ፤ በአፍህ ተናገርህ፤ ዛሬም እንደ ሆነው በእጅህ ፈጸምኸው።” (2ዜና 6:15) በማለት ያመሰገኑት ይህ እውነት ገብቷቸው ነው። ሁኔታዎች እንኳን ቢያጠራጥሩን እግዚአብሔር ያለ ምንም ዓይነት እርዳታ ተስፋውን መፈጸም የሚችል አምላክ ነው። “ለእግዚአብሔርም ክብር እየሰጠ፡ የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ እየተረዳ፡ በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም።” (ሮሜ 4:21)

❖ የመጠበቁም ጊዜ ያበቃል። እግዚአብሔር የሚያስጠብቀን እስከ ተወሰነ ጊዜ ብቻ ነው። ከዚያ ምንም ሁኔታ አያልፍም። ለእኛ የዘገየ ወይም ቀስ ያለ ቢመለስለንም የእግዚአብሔር ተስፋ በጊዜው ወደ ፍጻሜው ይጣደፋል። (ዕምባ. 2:3) ጊዜውን ጠብቆ ሁሉም ይፈጸማል። ይህ ማለት የእግዚአብሔር ሰዓት ሲደርስ እንደ ተስፋ ቃሉ፡-

♦ አልአዛር ይነሣል። አበቃለት፣ በሰብሶአል፣ ከዚህ በኋላ ወንድም አይኖረንም ያሉት ማርታና ማርያም ወንድማቸው ሕያው ሆኖ እንደ ጌታ ቃል ሲነሳ እንዳዩት ሁሉ እኛም እንዲሁ እናያለን። የተቀበረ ተስፋ ነው ብንልም እንኳን ተስፋው በመጀመሪያ ከእርሱ ከሆነ ጌታ ሰዓቱ ሲደርስ መቃብሩን ይከፍታል። “ስለዚህ ትንቢት ተናገር እንዲህም በላቸው፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ሕዝቤ ሆይ፥ እነሆ፥ መቃብራችሁን እከፍታለሁ ከመቃብራችሁም አወጣኋችሁ፥ ወደ እስራኤልም ምድር አገባችኋለሁ።” (ሕዝ. 37:12) ተብሎ በሕዝቅኤል የተነገረው ለዚህ ነው።

♦ ይስሐቅም ይወለድና በጎዘን ፈንታ ሳቅ ይሆናል። “ሣራም እግዚአብሔር ሳቅ አድርጎልኛል፤ ይህንንም የሚሰማ ሁሉ በእኔ ምክንያት ይስቃል አለች።” (ዘፍ. 21:6) በእግዚአብሔር መንገድ አልሆነም በሌላ መንገድ ቢሞክር ይሻላል የተባለው ነገር የጌታ ሰዓት በደረሰ ጊዜ በራሱ መንገድ ተስፋው ተፈጽሞ መካኒቷን ባለ ልጅ አደረጋት። “ስለዚህ ሕጻን ጸለይሁ፤ እግዚአብሔርም የለመንሁትን ልመናዬን ሰጥቶኛል፤ እኔም ደግሞ ለእግዚአብሔር ሰጥቼዋለሁ፤ ዕድሜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ይሆናል።” (1ሳሙ. 1:27-28) በዚህ ወቅት ሳቅ፣ ደስታና ዝማሬ ይሆናል። “በሄዱ ጊዜ፥ ዘራቸውን ተሸክመው እያለቀሱ ተሰማሩ፤ በተመለሱ ጊዜ ግን ነዶአቸውን ተሸክመው ደስ እያላቸው

ይመጣሉ።” (መዝ. 125:1-6) እግዚአብሔርን የመጠበቅ ውጤት ይህን ይመስላል።

♦ በሸለቆ ውስጥ የተረሱ አጥንቶችም ሠራዊት ሆነው ይነሣሉ። የእግዚአብሔር ሰዓት ሲደርስ እርሱ ሕይወት የሚሰጥ ነፍስ ስለሚልክ በውበት ይነሣሉ። “እንዳዘዘኝም ትንቢት ተናገርሁ፥ ትንፋሽም ገባባቸው ሕያዋንም ሆኑ፥ እጅግም ታላቅ ሠራዊት ሆነው በእግራቸው ቆሙ።” (ሕዝ. 37:10) በመሠረቱ ይህ የሚሆነው እርሱ ቃሉን ሲልክ ብቻ ነው። ቃሉ ደግሞ የሚመጣው በሰዓቱ ነው።

♦ ዳዊትም ይነግሣል። እግዚአብሔር ከቀባው በኋላ ዳዊት ለብዙ ጊዜ ከሳያል ፊት ሲሸሽ ኖሮ ነበር። ይሁን እንጂ ሳያል ለጊዜው ያሸነፈ ቢመስለውም እግዚአብሔር የቀጠረው ሰዓት በደረሰ ጊዜ ዳዊት መንግሥቱን ያዘ። እግዚአብሔርም አከበረው። መንግሥቱም ጸናችለት። እግዚአብሔር በመጠበቅ ውስጥ ያስተምራል፣ ያሳድጋል፣ ያጠነክራልም። ዓላማውንም በሙላት ይፈጽማል። ጠላት ያፍራል።

❖ ኃይላችን በእግዚአብሔር ይታደሳል። ምንም እንኳ መጠበቅ አድካሚ ቢሆንም እግዚአብሔርን በእምነት መጠበቅ ግን ውስጣዊ ሕይወታችንን ስለሚያድስ ከሁኔታዎች በላይ እንድንሆን ያደርገናል። “እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በከንፍ ይወጣሉ፤

ይሮጣሉ፡ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፡ አይደክሙም።”
 (ኢሳይ. 40:31) የተባለውም ለዚህ ነው። እግዚአብሔርን መጠበቅ የእርሱን ፊት መፈለግን ያስተምረናል። በዚያው ውስጥ ደግሞ የእግዚአብሔርን መልካምነት ማየት እንችላለን። ስለዚህ ነው ነቢዩ ኤርሚያስ “እግዚአብሔር በተስፋ ለሚጠብቁት ለምትሻውም ነፍስ መልካም ነው።” (ሰቆ. ኤርም. 3:25) ያለው። በመጠበቃችን ውስጣዊ ሕይወታችን እያማረ ይሄዳል። የሚጠብቅ ሰው ሸክሙን ተሸክሞ ቆሞ አይጠብቅም፤ ሸክሙን አውርዶ ነው የሚጠብቀው። ኃይላችን የሚታደሰው ሸክማችንን አውርደን በዝምታ እርሱን ስንጠብቅ ነው። በመጠበቅ ጊዜ ጠላት ተሸንፈሃል፤ ተስፋ የለህም ነው የሚለው። ከዚያም አልፎ ተርፎ ዝም በል ይለናል። ነገር ግን የጌታ ጊዜ ደርሶ ተስፋው ሲፈጸም ጠላትም በተራው በጣም ያፍራል። ተስፋ የለውምና አልአዛርን ቅበሩት ያለው ጠላት አልአዛር ተነሥቶ ሲያየው አፍሯል። ይስሐቅ የለምና እስማኤልን ውለድ ያለው ጠላት ይስሐቅን ሲያይ አፍሯል። አንቺ የማትወልጂው ስለተረገምሽ ነው። እግዚአብሔርም ጸሎትሽን አይሰማም። መካን ሆነሽ ዘመንሽን በሃፍረት ትጨርሻለሽ ያለው ጠላት ሐና ሳሙኤልን ከጌታ ተቀብላ ለጌታ መልሳ ስትሰጥ አይቶ አፍሯል። ለምሕረት የሚጮኸውን በርጠሜዎስን አይቶ ዝም በል ያለው ጠላት ኢየሱስ ቆሞ አይዞህ ና ሲለውና አይኑን ሲከፍትለት ሲያይ በጣም አፍሯል። ለንጉሥነት ቀብቼሃለሁ ያለህ እግዚአብሔር አታልሎሃል እውነትም ለንጉሥነት ቀብቶህ ቢሆን ኖሮ ይህን ያህል ዓመት

ከሳዖል እየሸሸህ በጫካ ትኖር ነበርን? ያለው ጠላት ዳዊት ነግሦ ሲያይ በጣም አፍሯል። ተሰቀለ፤ ተቀበረ፤ አበቃለት ብሎ መቃብሩን ዓርብ አሳትሞ ቅዳሜ ሲጨፍር የቆየው ጠላት እሁድ ጠዋት ጌታ ተነስቶ መቃብሩ ባዶ ሆኖ ድንጋዩ ተንከባሎ ሲያይ ከማፈርም አልፎ ሥራው ፈርሶበት፤ ለዘላለምም ሥልጣኑን ተገፎ መላገጫ ሆኖ አል!! እንግዲህ እግዚአብሔርን መጠበቅ ውጤቱ ተስፋን ያስጨብጠናል። ጠላትንም ያሳፍረዋል።